

www.hatanakh.com <<< פשוט לפתוח תנך ימי עיון בתנ"ך תשע"ו

The Ten Commandments. Structure and Meaning

Rabbi Alex Israel - www.alexisrael.org

1. שמות פרק לד

(כח) ויהי שם עם יקוק ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים: (כט) ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה...

⁸And he was there with the Lord forty days and forty nights; he ate no bread and drank no water; and he wrote down on the tablets the terms of the covenant, the Ten Commandments. ²⁹ Moses came down from Mount Sinai. And as Moses came down from the mountain bearing the two tablets of the Pact ...

2. דברים פרק ד

(יא) ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל: (יב) וידבר יקוק אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול: (יג) ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים:

¹³He declared to you the covenant that He commanded you to observe, the Ten Commandments; and He inscribed them on two tablets of stone.

3. שמות פרק לב

(טו) ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים: (טז) והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת: 15 Moses turned and went down from the mountain bearing the two tablets of the Pact, tablets inscribed on both their surfaces: they were inscribed on the one side and on the other. 16The tablets were God's work, and the writing was God's writing, incised upon the tablets.

4. מספר המצוות בעשרת הדברות ספר החינוך

מצוות ידיעת ה' / ההאמנה בה'	כה	.1
איסור עבודה זרה	CI	.2
(ואפילו על ידי אחרים) איסור עשיית פסל לאדם	כז	.3
איסור השתחוויה לעבודה זרה	כח	
איסור עבודה זרה בדרך עבודתה המקובלת	כט	.4 .5
איסור שבועת שווא	ל	.6
מצוות קידוש השבת בדברים (זכור)	לא	.7
איסור עשיית מלאכה בשבת	לב	.8
מצוות כיבוד הורים	לג	.9
(לא תרצח (לא תרצח)	. לד	10
(לא תנאף) איסור ניאוף	. לה	11
איסור גניבת אדם	. לו	12
איסור עדות שקר	לז .	13
איסור חמידה (לא תחמוד)	. לח	14
איסור הָתאוות לא תתאוה	. תטז	15

5. Sefer Hachinuch. mitzva 33

משרשי מצוה זו, שראוי לו לאדם שיכיר ויגמול חסד למי שעשה עמו טובה, ולא יהיה נבל ומתנכר וכפוי טובה, שזו מידה רעה ומאוסה בתכלית לפני אלהים ואנשים. ושיתן אל לבו כי האב והאם הם סיבת היותו בעולם, ועל כן באמת ראוי לו לעשות להם כל כבוד וכל תועלת שיוכל, כי הם הביאוהו לעולם, גם יגעו בו כמה יגיעות בקטנותו. וכשיקבע זאת המדה בנפשו יעלה ממנה להכיר טובת האל ברוך הוא, שהוא סיבתו וסיבת כל אבותיו עד אדם הראשון, ושהוציאו לאויר העולם וסיפק צרכו כל ימיו, והעמידו על מתכונתו ושלימות אבריו, ונתן בו נפש יודעת ומשכלת, שאלולי הנפש שחננו האל יהיה כסוס כפרד אין הבין, ויערוך במחשבתו כמה וכמה ראוי לו להזהר בעבודתו ברוך הוא.

It is correct for a person to recognize and repay in some measure, the good which has been offered to him A person should realize that his father and mother are the cause of his existence in this world; therefore it is appropriate that he render them all the honor and do them all the service he can. For they brought him into the world and labored greatly on his behalf.... Once a person has adopted and internalized this trait he will rise higher to a recognition and appreciation of the goodness of God . It is He who is the cause of one's existence and the cause of all one's ancestors all the way back to Adam. He brought him into the world...perfected his body ... gave him intelligence..."

www.hatanakh.com «כשוט לפתוח תנך ימי עיון בתנ"ך תשע"ו

6. Rabbi Samson Raphael Hirsch. Torah Commentary

"The demand for the recognition of GOD begins with a demand for the mind (Command #1&2: Belief etc.) but it is not satisfied with mere spirit; it demands the expression of this spirit in letter, in control of the word (#3 taking God's name in vain), of activities (#4 Shabbat) and of the family (#5). The SOCIAL LAWS begin with a demand for letter, for control of deeds and words (murder, adultery, stealing, false witness), but are not satisfied with letter only, but demand control of spirit and feeling (#10 Do not covet).

This expresses the important idea: All "religion", all so called "honouring God in spirit" is worthless if the thought, the idea of God, is not strong enough to exercise its power practically in the control of our words and doings of our family and social life. Our deeds, our way of life must first prove that our "religion", our "honouring of God" is genuine. And on the other hand all social virtue is worthless and crumbles at the first test, as long as it aims at letter, at outward correctness, is satisfied with being considered righteous and honest in the eyes of fellow men, but refuses inner loyalty, does not depend on that pure inner conscience that only God sees and God judges, and which has its root and ... nourishment only in quiet but constant looking up to God.

All spirit must be developed into letter, into act. All letter, all acts, must have their source in spirit. That is the inspiration that hovers over these fundamental ideas of God's Torah and fuses the two tablets; the "religious" and the "social", into one inseparable whole."

7. מכילתא פרשת יתרו מסכת דבחדש פרשה ח

כיצד נתנו עשרת דהברות? ה' על לוח זה וה' על לוח זה.

: האדם

ונאוף.

<u>כתיי אנכי יי אלהיד</u> וכנגדו לא תרצח מגיד הכתוב שכל מי ששופך דם מעלה עליו הכתוי כאלו ממעט בדמות המלך. משל למלך בשר ודם שנכנס למדינה והעמיד לו איקונות ועשה לו צלמים וטבעו לו מטבעות לאחר זמן כפו לו איקונוי שברו לו צלמיו ובטלו לו מטבעותיו ומיעטו בדמות של מלך. כך מי שהוא שופך דמים מעלה עליו הכתוב כאלו ממעט בדמות המלךשני שופך דם

<u>כתיב לא יהיה לד</u> וכתיב כנגדו לא תנאף מגיד הכתוב שכל מי שעובד עיז׳ מעלה עליו הכתוב כאלו מנאף אחר המקום שנאמר האשה המנאפת תקח את זרים. וכתי׳ ויאמר יי אליו עוד לך אהב אשה אהובת רע ומנאפת וגו׳. <u>כתי׳ לא תשא את שם יי עלהיד</u> לשאו וכנגדו כתי׳ לא תגנוב מגיד שכל מי שהוא גונב לסוף בא לידי שבועת שאו שנ׳ הגנוב רצוח ונאוף. וכתיב אלה וכחש רצוח וגנוב

כתיי זכור את יום השבת לקדשו וכנגדו כתיי לא תענה מגיד הכתוב שכל מי שמחלל את השבת מעיד לפני מי שאמר והיה העולם שלא ברא עולמו לששה ימים ולא נח בשביעי וכל מי שמשמר את השבת מעיד לפני מי שאמר והיה העולם שברא עולמו לששה ימים ונח בשביעי שנאי ואתם עדי נאם יי.

<u>כתיב כבד את אביך ואת אמד</u>וכנגדו כתיי לא תחמוד מגיד הכתוב שכל מי שהוא חומד סוף מוליד בן שהוא מקלל את אביו ואת אמו ומכבד למי שאינו אביו לכך נתנו עשרת הדברות חמשה על לוח זה וחמשה על לוח זה.

7. Mekhilta Parashat Yitro:

"How were the Ten Commandments given? Five on one tablet and five on the other.

It is written: "I am the Lord your God," and corresponding to it: "You shall not murder." Scripture teaches that whoever sheds blood, Scripture ascribes to him as if he has diminished the image of the king. This may be likened to a king of flesh and blood who entered a city and set up statues and made images and minted coins. Later, they overturned his statutes, smashed his images, and cancelled his coins, and diminished the image of the king. So too, one who sheds blood, Scripture assigns to him as if he has diminished the image of the king, as it says: "One who sheds the blood of man." It is written: "You shall not have," and it is written corresponding to it: "You shall not commit adultery." Scripture teaches that whoever serves idols, Scripture ascribes to him as if he committed adultery against God, as it is stated: "A wife that commits adultery, who takes strangers instead of her husband" (Yechezkel 16:32). And it is written: "Then the Lord said to me, 'Go yet, love a woman who is beloved by a paramour, and an adulteress" (Hoshea 3:1). It is written: "You shall not take the name of the Lord your God in vain." And it is written corresponding to it: "You shall not steal." This teaches that whoever steals will come to an oath taken in vain. As it is stated: "Will you steal, murder, and commit adultery" (Yirmiya 7:9), and it is written: "There is swearing, and lying, and killing, and stealing, and committing adultery" (Hoshea 4:2). It is written: "Remember the Sabbath day to keep it holy," and corresponding to it, it is written: "You shall not bear false witness." Scripture teaches that whoever desecrates Shabbat testifies before He who spoke and the world came into being that He did not create His world in six days and He did rest on the seventh day. And whoever keeps Shabbat testifies before he who spoke and the world came into being that He created the world in six days and rested on the seventh, as it is stated: "You are My witnesses, says the Lord" (Yeshaya 43:12).

www.hatanakh.com «כשוט לפתוח תנך ימי עיון בתנ"ך תשע"ו

חמשה על לוח זה וחמשה על לוח זה <u>דברי ר' חנינא בן</u> גמליאל

וחכמים אומרים עשרה על לוח זה ועשרה על לוח זה

It is written: "Honor your father and your mother." And Yana corresponding to it, it is written: "You shall not covet." Scripture teaches that whoever covets will in the end sire a son who curses his father and honors someone who is not his father. Therefore, the Ten Commandments were given five on one tablet and five on the other. This is according to R. Hanina b. Gamaliel, But the Sages say ten on one tablet and ten on the other"

8. רשייי שמות פרק יט

משה ידבר - כשהיה משה מדבר ומשמיע הדברות לישראל שהרי לא שמעו מפי הגבורה אלא (שמות כ ב) אנכי ולא יהיה לך והקב״ה מסייעו לתת בו כח להיות קולו מגביר ונשמע:

- 8. Moses would speak: When Moses would speak and make the Decalogue heard to Israel-for they heard from the mouth of God only "I am..." and "You shall not have" (Mak. 24a)-the Holy One, blessed be He, would assist him [Moses] by giving him strength so that his voice would be strong and audible. [from Mechilta]
- 9. תלמוד בבלי מסכת מכות דף כג עמוד ב אמר רב המנונא: מאי קרא! תורה צוה לנו משה מורשה, תורה בגימטריא שית מאה וחד סרי הוי, אנכי ולא יהיה לד מפי הגבורה שמענום.
- **9. Talmud Makkot 23-24.** Rav Hamnuna said: what is the meaning of the verse (Deut.33,4) "Moshe commanded us a law ("Torah"), an inheritance"? "Torah" has a numerical value of six hundred and eleven. "I am the Lord Your God" and "There should not be to you" were heard directly from The Almighty.

Moreh Nevuchim Book 2 ch.33

IT is clear to me that what Moses experienced at the revelation on Mount Sinai was different from that which was experienced by all the other Israelites, for Moses alone was addressed by God, and for this reason the second person singular is used in the Ten Commandments; Moses then went down to the foot of the mount and told his fellow-men what he had heard. ... God spoke to Moses, and the people only heard the mighty sound, not distinct words. It is to the perception of this mighty sound that Scripture refers in the passage, "When ye hear the sound" (Deut. v. 20); again it is stated, "You heard a sound of words" (ibid. iv. 12), and it is not said "You heard words"; and even where the hearing of the words is mentioned, only the perception of the sound is meant. It was only Moses that heard the words, and he reported them to the people. This is apparent from Scripture, and from the utterances of our Sages in general. There is, however, an opinion of our Sages frequently expressed in the Midrashim, and found also in the Talmud, to this effect: The Israelites heard the first and the second commandments from God, i.e., they learnt the truth of the principles contained in these two commandments in the same manner as Moses, and not through Moses. For these two principles, the existence of God and His Unity, can be arrived at by means of reasoning... Notwithstanding all that has been said by our Sages on this subject, we infer from Scripture as well as from the words of our Sages, that the Israelites heard on that occasion a certain sound which Moses understood to proclaim the first two commandments, and through Moses all other Israelites learnt them when he in intelligible sounds repeated them to the people. ... It was after this first sound was heard that the people were seized with the fear and terror described in Scripture... Then Moses, the most distinguished of all mankind, came the second time, received successively the other commandments, and came down to the foot of the mountain to proclaim them to the people, whilst the mighty phenomena continued; they saw the fire, they heard the sounds, which were those of thunder and lightning during a storm, and the loud sound of the shofar... But the voice of the Lord, that is, the voice created for that purpose, which was understood to include the diverse commandments, was only heard once When the people heard this voice their soul left them; and in this voice they perceived the first two commandments. It must, however, be noticed that the people did not understand the voice in the same degree as Moses did.